

บทที่ ๔
ผลการวิจัย

รายงานการวิจัยเรื่อง "ประสิทธิผลของการให้ความรู้โดยใช้สื่อบุคคลและภาพพลิก
ต่อการเพิ่มความรู้ และเปลี่ยนแปลงทัศนคติของหญิงมีครรภ์ที่มารับบริการ ณ โรงพยาบาล
ศิริราช ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยแบ่งออกเป็น ๒ ตอน

การวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Discriptive Analysis) ใสร้อยละ (Percentage)
เพื่ออธิบายลักษณะทั่วไปทางเศรษฐกิจและสังคม เฉพาะอาชีพ และนิสัยในการปฏิบัติตนของหญิง
มีครรภ์ (ตารางที่ ๑ - ๓) และใช้ตารางแบบสองทาง (Cross tabulation) เพื่ออธิบาย
ความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระอันเป็นปัจจัยทางประชากร ซึ่งได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา ระดับ
เศรษฐกิจ จำนวนครั้งของการตั้งครรภ์ และระดับความวิตกกังวล กับตัวแปรตามคือ ความรู้
และทัศนคติ เรื่องการปฏิบัติตนระหว่างตั้งครรภ์ (ตารางที่ ๔ - ๕)

การทดสอบสมมุติฐาน (Hypothesis testing) ใช้การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย
(t - test) เพื่อเปรียบเทียบผลของการให้ความรู้โดยใช้สื่อบุคคลบรรยายประกอบภาพพลิก
ต่อการเพิ่มความรู้และเปลี่ยนแปลงทัศนคติเรื่องการปฏิบัติตนระหว่างตั้งครรภ์ ก่อนและหลังการ
ให้ความรู้ (ตารางที่ ๕) ใช้สถิติวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of Variance
with Fixed Effect Model) แบบการวิเคราะห์ทางเดียว (One-way Anova) เพื่อทดสอบ
ความแตกต่างของความรู้ และทัศนคติเรื่องการปฏิบัติตนระหว่างตั้งครรภ์ กับปัจจัยทาง
ประชากร อันได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา ระดับเศรษฐกิจ จำนวนครั้งของการตั้งครรภ์ และ
ระดับความวิตกกังวล (ตารางที่ ๑๐ - ๑๑) ซึ่งทั้งหมดนี้เป็นการทดสอบสมมุติฐานตามที่ตั้งไว้
ที่ระดับนัยสำคัญ ๐.๐๕

ตารางที่ ๑ จำนวนและร้อยละของหญิงมีครรภ์ จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
แม่บ้าน	๔๘	๔๐.๘
รับจ้าง	๔๑	๓๔.๒
เกษตรกร	๑๓	๑๐.๘
ค้าขาย	๑๐	๘.๓
รับราชการ	๖	๕.๐
ไม่ได้ประกอบอาชีพใด	๑	๐.๘
รวม	๑๒๐	๑๐๐

พบว่า หญิงมีครรภ์ที่เป็นแม่บ้านมีจำนวนมากที่สุด คือร้อยละ ๔๐.๘ อาชีพรับจ้าง รองลงมา คือร้อยละ ๓๔.๒ ที่เหลือเป็นหญิงมีครรภ์ที่มีอาชีพเกษตรกร ค้าขาย และรับราชการ ตามลำดับ และมีเพียงรายเดียว ที่ไม่ได้ประกอบอาชีพใด ๆ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒ จำนวนและร้อยละของหญิงมีครรภ์จำแนกตามการมาพบแพทย์ครั้งแรก

การมาพบแพทย์ครั้งแรก	จำนวน	ร้อยละ
มาเมื่อมีอาการแพทอง	๖๓	๕๒.๕
มาทันทีที่ทราบว่าประจำเดือนขาด	๓๔	๒๘.๓
มาเมื่อใกล้ครบกำหนดคลอด	๒๓	๑๙.๒
รวม	๑๒๐	๑๐๐

เมื่อจำแนกตามการมาพบแพทย์ครั้งแรกพบว่า หญิงมีครรภ์ปฏิบัติตนไม่ถูกต้องมีจำนวนกว่าครึ่ง ซึ่งเป็นหญิงมีครรภ์มาพบแพทย์เมื่อมีอาการแพทองแล้ว โดยมีไคฝากครรภ์มาก่อน และมีจำนวนถึงร้อยละ ๑๙.๒ ที่มาพบแพทย์เมื่อใกล้ครบกำหนดคลอด มีผู้ที่มาพบแพทย์ทันทีที่ทราบว่าตั้งครรภ์ ร้อยละ ๒๘.๓

ศูนย์วิทยุทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๓ จำนวนและร้อยละของหญิงมีครรภ์ จำแนกตามการปฏิบัติตนเองเมื่อแท้งนั้น

การปฏิบัติตนเองเมื่อแท้งนั้น	จำนวน	ร้อยละ
มาพบแพทย์ตามนัดอย่างเคร่งครัด	๑๑๔	๕๕.๐
มาบ้างไม่มาบ้างแล้วแต่สะดวก	๕	๒.๕
มาเมื่อมีอาการผิดปกติ	๑	๐.๕
รวม	๑๒๐	๑๐๐

หญิงมีครรภ์จำนวนมากที่สุดคือร้อยละ ๕๕.๐ มาพบแพทย์ตามนัดอย่างเคร่งครัด ร้อยละ ๒.๕ มาพบแพทย์บ้างไม่มาบ้างแล้วแต่สะดวก มีเพียงรายเดียวที่มาเมื่อมีอาการผิดปกติ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๔ จำนวนและร้อยละของหญิงมีครรภ์ที่มีความรู้และทัศนคติเรื่องการปฏิบัติตน ระหว่าง
ตั้งครรภ์ หลังการให้ความรู้จำแนกตามอายุ

ความรู้เรื่องการปฏิบัติตนระหว่าง ตั้งครรภ์	อายุของหญิงมีครรภ์			รวม
	๑๖-๒๑ ปี	๒๒-๒๙ ปี	๓๐-๔๓ ปี	
ระดับต่ำ	๓๘.๔ (๒๐)	๔๘.๑ (๒๕)	๑๓.๕ (๗)	๑๐๐ (๕๒)
ระดับสูง	๓๒.๔ (๒๒)	๕๑.๔ (๓๕)	๑๖.๒ (๑๑)	๑๐๐ (๖๘)
รวม	๓๕.๐ (๔๒)	๕๐.๐ (๖๐)	๑๕.๐ (๑๘)	๑๐๐ (๑๒๐)

ทัศนคติที่ถูกคองเรื่องการปฏิบัติตนระหว่างตั้งครรภ์

ระดับต่ำ	๔๔.๐ (๒๒)	๔๐.๐ (๒๐)	๑๖.๐ (๘)	๑๐๐ (๕๐)
ระดับสูง	๒๘.๖ (๒๐)	๕๗.๑ (๔๐)	๑๔.๓ (๑๐)	๑๐๐ (๗๐)
รวม	๓๕.๐ (๔๒)	๕๐.๐ (๖๐)	๑๕.๐ (๑๘)	๑๐๐ (๑๒๐)

เมื่อจำแนกตามอายุ พบว่า ในจำนวนหญิงมีครรภ์ที่มีความรู้เรื่องการปฏิบัติตนระหว่าง
ตั้งครรภ์ ส่วนใหญ่ คือร้อยละ ๔๘.๑ อยู่ในช่วงอายุ ๒๒ - ๒๙ ปี และช่วงอายุ ๓๐ - ๔๓ ปี
มีจำนวนน้อยที่สุดคือร้อยละ ๑๓.๕ หญิงมีครรภ์ที่มีความรู้เรื่องการปฏิบัติตนระหว่างตั้งครรภ์ใน
ระดับสูง ส่วนใหญ่จะอยู่ในช่วงอายุ ๒๒ - ๒๙ ปี ร้อยละ ๕๑.๔ และมีเพียงร้อยละ ๑๖.๒ ที่
อยู่ในช่วงอายุ ๓๐ - ๔๓ ปี

กล่าวโดยสรุปหลังการให้ความรู้หญิงมีครรภ์ที่มีความรู้เรื่องการปฏิบัติตนระหว่างตั้งครรภ์ทั้งระดับสูงและระดับต่ำอยู่ในช่วงอายุ ๒๒ - ๒๕ ปีทั้งสิ้น

ในเรื่องทัศนคติที่ถูกของเรื่องการปฏิบัติตนระหว่างตั้งครรภ์ หลังการให้ความรู้ หญิงมีครรภ์ที่มีทัศนคติเรื่องการปฏิบัติตนระหว่างตั้งครรภ์อยู่ในระดับต่ำ ส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุ ๑๖ - ๒๑ ปี คือร้อยละ ๔๔.๐ และน้อยที่สุดอยู่ในช่วงอายุ ๓๐ - ๔๓ ปี คือร้อยละ ๑๖.๐ หญิงมีครรภ์ที่มีทัศนคติที่ถูกของอยู่ในระดับสูง ส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุ ๒๒ - ๒๕ ปี และน้อยที่สุดอยู่ในช่วงอายุ ๓๐ - ๔๓ ปี ร้อยละ ๑๔.๓

กล่าวโดยสรุปหลังการให้ความรู้หญิงมีครรภ์ที่มีทัศนคติที่ถูกของระดับต่ำมากที่สุดอยู่ในกลุ่มอายุ ๑๖ - ๒๑ ปี หญิงมีครรภ์กลุ่มอายุ ๒๒ - ๒๕ ปี มีทัศนคติที่ถูกของอยู่ในระดับสูง ตารางที่ ๕ จำนวนและร้อยละของหญิงมีครรภ์ที่มีความรู้และทัศนคติเรื่องการปฏิบัติตนระหว่างตั้งครรภ์ หลังการให้ความรู้จำแนกตามระดับการศึกษา

ความรู้เรื่องการปฏิบัติตนระหว่างตั้งครรภ์	ระดับการศึกษา			รวม
	ไม่ได้อ่าน-ป.๔	ป.๕-ป.๓	มศ.๓-ปวส	
ระดับต่ำ	๕๕.๕ (๕๕)	๑๑.๕ (๖)	๔.๐ (๕)	๑๐๐ (๕๖)
ระดับสูง	๔๑.๕ (๒๕)	๒๐.๖ (๑๔)	๒๓.๘ (๑๘)	๑๐๐ (๖๘)
รวม	๖๓.๓ (๗๖)	๑๖.๗ (๒๐)	๒๐.๐ (๒๔)	๑๐๐ (๑๒๐)

ทัศนคติที่ถูกของเรื่องการปฏิบัติตนระหว่างตั้งครรภ์				
ระดับต่ำ	๒๒.๐ (๓๑)	๑๘.๐ (๘)	๒๐.๐ (๑๐)	๑๐๐ (๕๐)
ระดับสูง	๖๔.๓ (๔๕)	๑๕.๗ (๑๑)	๒๐.๐ (๑๔)	๑๐๐ (๗๐)
รวม	๖๓.๓ (๗๖)	๑๖.๗ (๒๐)	๒๐.๐ (๒๔)	๑๐๐ (๑๒๐)

เมื่อจำแนกตามการศึกษา ปรากฏว่าหลังการให้ความรู้ในจำนวนหญิงมีครรภ์ที่มีความรู้เรื่องปฏิบัติตนระหว่างตั้งครรภ์ต่ำ ส่วนใหญ่จบการศึกษาไม่เกิน ป.๔ คือร้อยละ ๗๘.๘ และหญิงมีครรภ์ที่มีความรู้เรื่องการปฏิบัติตนระหว่างตั้งครรภ์ระดับสูง ส่วนใหญ่จบการศึกษาไม่เกิน ป.๔ เช่นกัน

จะเห็นได้ว่าผู้ที่มีความรู้เรื่องการปฏิบัติตนระหว่างตั้งครรภ์หลังการให้ความรู้ทั้งในระดับสูงและระดับต่ำ เป็นผู้มีการศึกษาไม่เกิน ป.๔ ทั้ง ๒ กลุ่ม

หญิงมีครรภ์ที่มีทัศนคติที่ถูกต้องเรื่องการปฏิบัติตนระหว่างตั้งครรภ์ทั้งระดับสูงและต่ำ ส่วนใหญ่มีความรู้ไม่เกิน ป.๔ ทั้ง ๒ กลุ่ม ตารางที่ ๖ จำนวนและร้อยละของหญิงมีครรภ์ที่มีความรู้และทัศนคติเรื่องการปฏิบัติตนระหว่างตั้งครรภ์ หลังการให้ความรู้จำแนกตามระดับเศรษฐกิจ

ความรู้เรื่องการปฏิบัติตนระหว่างตั้งครรภ์	รายได้ต่อเดือนของครอบครัว			รวม
	๐-๑๙๕๐บาท	๒๐๐๐-๔๐๐๐บาท	๕๐๐๐-๒๐๐๐๐บาท	
ระดับต่ำ	๔๒.๓ (๒๒)	๔๘.๒ (๒๓)	๑๓.๔ (๗)	๑๐๐ (๕๒)
ระดับสูง	๒๘.๐ (๑๔)	๕๑.๕ (๓๕)	๒๐.๕ (๑๔)	๑๐๐ (๖๘)
รวม	๓๔.๒ (๔๑)	๔๘.๓ (๕๘)	๑๗.๕ (๒๑)	๑๐๐ (๑๒๐)

ทัศนคติที่ถูกต้องเรื่องการปฏิบัติตนระหว่างตั้งครรภ์

ระดับต่ำ	๓๘.๐ (๑๔)	๔๖.๐ (๒๓)	๑๖.๐ (๘)	๑๐๐ (๕๐)
ระดับสูง	๓๑.๔ (๒๒)	๕๐.๐ (๓๕)	๑๘.๖ (๑๓)	๑๐๐ (๗๐)
รวม	๓๔.๒ (๔๑)	๔๘.๓ (๕๘)	๑๗.๕ (๒๑)	๑๐๐ (๑๒๐)

เมื่อจำแนกตามระดับเศรษฐกิจจะพบว่า หญิงมีครรภ์ที่มีความรู้เรื่องการปฏิบัติตนระหว่างตั้งครรภ์ทั้งระดับสูงและระดับต่ำ ส่วนใหญ่มีรายได้ระหว่าง ๒๐๐๐ - ๔๐๐๐ บาท คือร้อยละ ๕๑.๕ และร้อยละ ๔๔.๒ ตามลำดับ

จะเห็นได้ว่าหลังการให้ความรู้หญิงมีครรภ์ที่มีความรู้เรื่องการปฏิบัติตนระหว่างตั้งครรภ์ทั้งระดับสูงและระดับต่ำ ส่วนใหญ่มีรายได้ระดับปานกลาง

หลังการให้ความรู้หญิงมีครรภ์ที่มีทัศนคติที่ถูกต้องเรื่องการปฏิบัติตนระหว่างตั้งครรภ์ทั้งระดับสูงและระดับต่ำ มีรายได้ระหว่าง ๒๐๐๐ - ๔๐๐๐ บาท คือร้อยละ ๕๐.๐ และ ๔๖.๐ ตามลำดับ

จะเห็นได้ว่าผู้มีรายได้แตกต่างกัน ไม่มีความแตกต่างกันในเรื่องทัศนคติเรื่องการปฏิบัติตนระหว่างตั้งครรภ์ กล่าวคือ ทั้งผู้ที่มีทัศนคติที่ถูกต้องระดับสูงและต่ำ เป็นผู้มีรายได้ระดับปานกลาง คือระหว่าง ๒๐๐๐ - ๔๐๐๐ บาท

ตารางที่ ๘ จำนวนและร้อยละของหญิงมีครรภ์ที่มีความรู้และทัศนคติเรื่องการปฏิบัติตนระหว่างตั้งครรภ์ หลังการให้ความรู้จำแนกตามจำนวนครั้งของการตั้งครรภ์

ความรู้เรื่องการปฏิบัติตนระหว่างตั้งครรภ์	จำนวนครั้งของการตั้งครรภ์		
	ครรภ์แรก	ครรภ์หลัง	รวม
ระดับต่ำ	๕๓.๓ (๒๒)	๕๗.๗ (๓๐)	๑๐๐ (๕๒)
ระดับสูง	๖๑.๘ (๕๖)	๓๘.๒ (๒๖)	๑๐๐ (๖๘)
รวม	๕๓.๓ (๖๔)	๔๖.๗ (๕๖)	๑๐๐ (๑๒๐)
ทัศนคติที่ถูกต้องเรื่องการปฏิบัติตนระหว่างตั้งครรภ์			
ระดับต่ำ	๕๔.๐ (๒๗)	๔๖.๐ (๒๓)	๑๐๐ (๕๐)
ระดับสูง	๕๖.๘ (๓๗)	๔๓.๑ (๓๓)	๑๐๐ (๗๐)
รวม	๕๓.๓ (๖๔)	๔๖.๗ (๕๖)	๑๐๐ (๑๒๐)

เมื่อจำแนกตามจำนวนครั้งของการตั้งกรรม หลังการให้ความรู้หญิงมีครรภ์ที่มีความ
รู้เรื่องการปฏิบัติตนระหว่างตั้งครรภ์ระดับต่ำ ส่วนใหญ่เป็นหญิงมีครรภ์ที่เคยผ่านการตั้งกรรม
มาแล้วกว่า ๑ ครั้ง คือร้อยละ ๕๙.๙ และร้อยละ ๕๒.๓ เป็นหญิงครรภ์แรก หญิงมีครรภ์ที่มี
ความรู้เรื่องการปฏิบัติตนระหว่างตั้งครรภ์สูง ส่วนใหญ่เป็นหญิงที่ตั้งครรภ์แรก คือร้อยละ ๖๑.๘
และมีร้อยละ ๓๘.๒ เป็นหญิงที่เคยผ่านการตั้งกรรมมาแล้วกว่า ๑ ครั้ง

จะเห็นได้ว่าหลังการให้ความรู้ที่มีความรู้เรื่องการปฏิบัติตนระหว่างตั้งครรภ์ระดับสูง
ส่วนใหญ่เป็นหญิงที่ตั้งครรภ์แรก และผู้ที่มีความรู้เรื่องการปฏิบัติตนระหว่างตั้งครรภ์ระดับต่ำส่วน
ใหญ่เป็นหญิงที่เคยผ่านการตั้งกรรมมาแล้วกว่า ๑ ครั้ง

หลังการให้ความรู้ในเรื่องทัศนคติที่ถูกต่อเรื่องการปฏิบัติตนระหว่างตั้งครรภ์ ทั้ง
ระดับสูงและระดับต่ำ เป็นหญิงครรภ์แรก คือร้อยละ ๕๒.๕ และร้อยละ ๕๔.๐ ตามลำดับ

จะเห็นได้ว่าในกลุ่มผู้ที่ทัศนคติที่ถูกต่อไม่วาระดับสูงหรือระดับต่ำ เป็นหญิงมีครรภ์แรก
และหญิงที่เคยผ่านการตั้งกรรมมาแล้ว ในระดับที่เกือบจะไม่แตกต่างกัน แสดงว่าหญิงมีครรภ์ทั้ง
๒ กลุ่มที่จำแนกตามจำนวนครั้งในการตั้งกรรมทัศนคติในเรื่องการตั้งกรรมไม่แตกต่างกัน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๘ จำนวนและร้อยละของหญิงมีครรภ์ที่มีความรู้ และทัศนคติเรื่องการปฏิบัติตนระหว่างตั้งครรภ์ หลังการให้ความรู้จำแนกตามระดับความวิตกกังวล

ความรู้เรื่องการปฏิบัติตนระหว่างตั้งครรภ์	ระดับความวิตกกังวล			
	ต่ำ	ปานกลาง	สูง	รวม
ระดับต่ำ	๑๑.๕ (๖)	๕๘.๖ (๓๑)	๒๘.๘ (๑๕)	๑๐๐ (๕๒)
ระดับสูง	๑๐.๓ (๓)	๓๕.๐ (๕๑)	๑๔.๗ (๑๐)	๑๐๐ (๖๘)
รวม	๑๐.๘ (๑๓)	๖๘.๓ (๘๒)	๒๐.๘ (๒๕)	๑๐๐ (๑๒๐)

ทัศนคติที่ถูกต้องของการปฏิบัติตนระหว่างตั้งครรภ์				
	ต่ำ	ปานกลาง	สูง	รวม
ระดับต่ำ	๑๐.๐ (๕)	๓๒.๐ (๓๖)	๑๘.๐ (๘)	๑๐๐ (๕๐)
ระดับสูง	๑๑.๔ (๘)	๖๕.๓ (๘๖)	๒๒.๘ (๑๖)	๑๐๐ (๓๐)
รวม	๑๐.๘ (๑๓)	๖๘.๓ (๘๒)	๒๐.๘ (๒๕)	๑๐๐ (๑๒๐)

เมื่อจำแนกตามระดับความวิตกกังวล จะเห็นได้ว่าหลังการให้ความรู้หญิงมีครรภ์ที่มีความรู้และทัศนคติที่ถูกต้องเรื่องการปฏิบัติตนระหว่างตั้งครรภ์ทั้งระดับสูงและระดับต่ำเป็นผู้ที่มีระดับความวิตกกังวลปานกลางทั้งสิ้น

สมมุติฐานที่ ๑ - ๒ : การให้ความรู้เรื่องการปฏิบัติตนระหว่างตั้งครรภ์ โดยใช้สื่อบุคคลบรรยายประกอบภาพพลิกก่อให้เกิดการเพิ่มความรู้ และเปลี่ยนแปลงทัศนคติ เรื่องการปฏิบัติตนระหว่างตั้งครรภ์

ตารางที่ ๕ เปรียบเทียบผลต่างของคะแนนเฉลี่ยของความรู้ และทัศนคติเรื่องการปฏิบัติตนระหว่างตั้งครรภ์ ของหญิงมีครรภ์ระหว่างก่อนและหลังการให้ความรู้โดยใช้สื่อบุคคลบรรยายประกอบภาพพลิก

ความรู้เรื่องการปฏิบัติตนระหว่างตั้งครรภ์	Mean	Standard Deviation	t-Test	Prob.
ก่อนได้รับความรู้	๑๔.๔๘๓๓	๖.๑๖๖	๒๒.๓๔	๐.๐๐๐
หลังจากได้รับความรู้	๒๕.๐๗๕๐	๓.๘๑๓		
ทัศนคติที่ถูกต้องเรื่องการปฏิบัติตนระหว่างตั้งครรภ์				
ก่อนได้รับความรู้	๒๕.๑๓๓๓	๓.๒๘๗	๖.๕๕	๐.๐๐๐
หลังได้รับความรู้	๒๖.๘๐๘๓	๓.๑๕๒		

จากตารางที่ ๕ แสดงว่า หลังจากที่หญิงมีครรภ์ได้รับความรู้เรื่องการปฏิบัติตนระหว่างตั้งครรภ์ โดยใช้สื่อบุคคลบรรยายประกอบภาพพลิก หญิงมีครรภ์มีความรู้เรื่องการปฏิบัติตนระหว่างตั้งครรภ์แตกต่างจากก่อนได้รับความรู้ โดยพิจารณาจากคะแนนเฉลี่ย หลังการให้ความรู้ หญิงมีครรภ์มีความรู้เรื่องการปฏิบัติตนระหว่างตั้งครรภ์ดีกว่าก่อนได้รับความรู้

ดังนั้นจึงยอมรับสมมุติฐานที่ ๑ คือ การให้ความรู้เรื่องการปฏิบัติตนระหว่างตั้งครรภ์ โดยการใช้อุปกรณ์บรรยายประกอบภาพพลิก มีประสิทธิผลก่อให้เกิดการเพิ่มความรู้ที่เพิ่มขึ้นกว่าก่อนได้รับความรู้ ค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าก่อนได้รับความรู้ประมาณ ๑๐ คะแนน

หลังจากหญิงมีครรภ์ได้รับความรู้เรื่องการปฏิบัติตนระหว่างตั้งครรภ์โดยใช้สื่อบุคคลบรรยายประกอบภาพพลิก หญิงมีครรภ์มีทัศนคติเรื่องการปฏิบัติตนระหว่างตั้งครรภ์แตกต่างจากก่อนได้รับความรู้ โดยพิจารณาจากคะแนนเฉลี่ย หลังได้รับความรู้หญิงมีครรภ์มีทัศนคติเรื่องการปฏิบัติตนระหว่างตั้งครรภ์ดีกว่าก่อนได้รับความรู้

ดังนั้น จึงยอมรับสมมุติฐานที่ ๒ คือ การให้ความรู้เรื่องการปฏิบัติตนระหว่างตั้งครรภ์โดยใช้สื่อบุคคลบรรยายประกอบภาพพลิก มีประสิทธิผลก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทัศนคติเรื่องการปฏิบัติตนระหว่างตั้งครรภ์ดีกว่าก่อนได้รับความรู้

สมมติฐานที่ ๓ หญิงมีครรภ์ที่มีอายุมากจะมีความรู้เรื่องการปฏิบัติตนระหว่างตั้งครรภ์เพิ่มขึ้นมากกว่าหญิงมีครรภ์ ที่มีอายุน้อย

ตารางที่ ๑๐ ความแตกต่างของความรู้เรื่องการปฏิบัติตนระหว่างตั้งครรภ์ ระหว่างหญิงมีครรภ์ที่มีอายุมาก และหญิงมีครรภ์ที่มีอายุน้อย

Source of Variation	d.f.	SUM OF SQUARES	MEAN SQUARES	F-RATIO	PROB.
BETWEEN GROUPS	๒	๗๐.๘๕๓๒	๓๕.๔๒๖๖	๐.๘๘๔	๐.๓๗๓๒
WITHIN GROUPS	๑๑๗	๔๑๗๖.๒๐๓๔	๓๕.๖๘๔๐		
TOTAL	๑๑๙	๔๒๔๗.๐๕๖๓			

จากตารางที่ ๑๐ แสดงว่า หลังการให้ความรู้เรื่องการปฏิบัติตนระหว่างตั้งครรภ์ โดยวิธีสอนบุคคลบรรยายประกอบภาพพลิก หญิงมีครรภ์ที่มีอายุมากและหญิงมีครรภ์ที่มีอายุน้อย มีการเพิ่มความรู้เรื่องการปฏิบัติตนระหว่างตั้งครรภ์ไม่แตกต่างกัน

การวิจัยพบว่าหญิงมีครรภ์ที่มีอายุต่างกัน มีการเพิ่มความรู้เรื่องการปฏิบัติตนระหว่างตั้งครรภ์ไม่แตกต่างกัน อายุของหญิงมีครรภ์จึงไม่มีความสัมพันธ์ต่อการเพิ่มความรู้เรื่องการปฏิบัติตนระหว่างตั้งครรภ์ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานที่ ๓

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สมมุติฐานที่ ๔ หญิงมีครรภ์ที่มีอายุมากจะเปลี่ยนแปลงทัศนคติเรื่องการปฏิบัติตนระหว่างตั้งครรภ์มากกว่าหญิงมีครรภ์ที่อายุน้อย

ตารางที่ ๑๑ ความแตกต่างของทัศนคติเรื่องการปฏิบัติตนระหว่างตั้งครรภ์ ของหญิงมีครรภ์ที่มีอายุมากและหญิงมีครรภ์ที่อายุน้อย

Source of variation	d.f.	SUM OF SQUARES	MEAN SQUARES	F-RATIO	PROB.
BETWEEN GROUPS	๒	๑.๕๔๘๘๓	๐.๗๗๔๔๑	๐.๑๐๐	๐.๙๐๔๖
WITHIN GROUPS	๑๑๓	๑๑๓๕.๗๔๗๒	๙.๙๐๗๒๒		
TOTAL	๑๑๕	๑๑๓๗.๒๙๖๐			

จากตารางที่ ๑๑ แสดงว่าหลังการให้ความรู้เรื่องการปฏิบัติตนระหว่างตั้งครรภ์ โดยใช้สื่อบุคคลบรรยายประกอบภาพพลิก หญิงมีครรภ์ที่มีอายุมาก และหญิงมีครรภ์ที่อายุน้อย มีการเปลี่ยนแปลงทัศนคติไม่แตกต่างกัน

การวิจัยพบว่าหญิงมีครรภ์ที่มีอายุแตกต่างกัน มีการเปลี่ยนแปลงทัศนคติเรื่องการปฏิบัติตนระหว่างตั้งครรภ์ไม่แตกต่างกัน อายุของหญิงมีครรภ์จึงไม่มีความสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงทัศนคติเรื่องการปฏิบัติตนระหว่างตั้งครรภ์ ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมุติฐานที่ ๔

สมมุติฐานที่ ๕ หญิงมีครรภ์ที่มีระดับการศึกษาสูงจะมีความรู้เรื่องการปฏิบัติตนระหว่างตั้งครรภ์เพิ่มขึ้นมากกว่าหญิงมีครรภ์ที่มีระดับการศึกษาต่ำ

ตารางที่ ๑๒ ความแตกต่างของความรู้เรื่องการปฏิบัติตนระหว่างตั้งครรภ์ ของหญิงมีครรภ์ที่มีระดับการศึกษาสูงและหญิงมีครรภ์ที่มีระดับการศึกษาต่ำ

Source of Variation	d.f.	SUM OF SQUARES	MEAN SQUARES	F-RATIO	PROB.
BETWEEN GROUPS.	๒	๓๖๘.๓๒๖๖	๓๘๔.๓๖๓๓	๑๒.๘๒๘	๐.๐๐๐๐
WITHIN GROUPS.	๑๑๓	๓๔๓๘.๘๒๘๐	๒๙.๕๓๐๑		
TOTAL	๑๑๕	๔๒๐๗.๑๕๔๖			

ตารางที่ ๑๓ ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนหมวดความรู้เรื่องการปฏิบัติตนระหว่างตั้งครรภ์เพิ่มขึ้น ของหญิงมีครรภ์ที่มีระดับการศึกษาสูงและหญิงมีครรภ์ที่มีระดับการศึกษาต่ำ

กลุ่ม	ไม่ไคเรียน - ป.๔	ป.๕ - ป.๗	ม.ศ.๓ - ปวส.
ค่าเฉลี่ย	๑๑.๓๘๒๑	๑๓.๐๐๐๐	๑๓.๘๓๓๓
ไม่ไคเรียน - ป.๔	-	๑.๖๑๗๙	๒.๔๕๑๒*
ป.๕ - ป.๗		-	๑.๒๑๖๑*
ม.ศ.๓ - ปวส.			-

จากตารางที่ ๑๒ - ๑๓ แสดงว่าหลังการให้ความรู้เรื่องการปฏิบัติตนระหว่างตั้งครรภ์โดยใช้สื่อบุคคลบรรยายประกอบภาพพลิกพบว่าหญิงมีครรภ์ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความรู้เพิ่มขึ้นต่างกัน โดยเปรียบเทียบผลต่างของค่าของคะแนนเฉลี่ยหมวดความรู้ที่เพิ่มขึ้นพบว่าหญิงมีครรภ์ที่มีระดับการศึกษาระหว่างมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ถึงประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงมีความรู้เพิ่มขึ้นมากกว่าหญิงมีครรภ์ที่จบการศึกษาไม่เกินประถม ๔ และหญิงมีครรภ์ที่มีการศึกษาระหว่างประถมปีที่ ๔ ถึงประถมปีที่ ๗

ดังนั้น จึงยอมรับสมมุติฐานที่ ๕ หญิงมีครรภ์ที่มีระดับการศึกษาสูงจะมีความรู้เรื่องการปฏิบัติตนระหว่างตั้งครรภ์เพิ่มขึ้นมากกว่าหญิงมีครรภ์ที่มีระดับการศึกษาต่ำ การวิจัยพบวาระดับการศึกษามีความสัมพันธ์ต่อการเพิ่มความรู้เรื่องการปฏิบัติตนระหว่างตั้งครรภ์

สมมุติฐานที่ ๒ หญิงมีครรภ์ที่มีระดับการศึกษาสูงจะเปลี่ยนแปลงทัศนคติเรื่องการปฏิบัติตนระหว่างตั้งครรภ์ได้ดีกว่าหญิงมีครรภ์ที่มีระดับการศึกษาต่ำ

ตารางที่ ๑๔ ความแตกต่างของทัศนคติเรื่องการปฏิบัติตนระหว่างตั้งครรภ์ ของหญิงมีครรภ์ที่มีระดับการศึกษาสูงและหญิงมีครรภ์ที่มีระดับการศึกษาต่ำ

Source of Variation	d.f.	SUM OF SQUARES	MEAN SQUARES	F-RATIO	PROB.
BETWEEN GROUPS	๒	๔๘.๐๘๒๘	๒๔.๕๔๑๔	๒.๖๓๘	๐.๐๗๕๘
WITHIN GROUPS	๑๑๗	๑๐๘๘.๖๗๒๒	๙.๓๐๔๕		
TOTAL	๑๑๙	๑๑๓๖.๗๕๕			

จากตารางที่ ๑๔ แสดงว่า หลังการให้ความรู้เรื่องการปฏิบัติตนระหว่างตั้งครรภ์ โดยใช้สื่อมวลชนบรรยายประกอบภาพพลิก หญิงมีครรภ์ที่มีระดับการศึกษาสูง และหญิงมีครรภ์ที่มีระดับการศึกษาต่ำ มีการเปลี่ยนแปลงทัศนคติเรื่องการปฏิบัติตนระหว่างตั้งครรภ์ไม่แตกต่างกัน

การวิจัยพบว่า ระดับการศึกษาของหญิงมีครรภ์ ไม่มีความสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงทัศนคติเรื่องการปฏิบัติตนระหว่างตั้งครรภ์ ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมุติฐานที่ ๒

สมมุติฐานที่ ๗ หญิงมีครรภ์ที่มีระดับเศรษฐกิจสูง จะมีความรู้เรื่องการปฏิบัติตนระหว่างตั้งครรภ์เพิ่มขึ้นมากกว่าหญิงมีครรภ์ที่มีระดับเศรษฐกิจต่ำ

ตารางที่ ๑๕ ความแตกต่างของความรู้เรื่องการปฏิบัติตนระหว่างตั้งครรภ์ ของหญิงมีครรภ์ที่มีระดับเศรษฐกิจสูงและหญิงมีครรภ์ที่มีระดับเศรษฐกิจต่ำ

Source of Variation	d.f.	SUM OF SQUARES	MEAN SQUARES	F-RATIO	PROB.
BETWEEN GROUPS	๒	๔๓๑.๓๘๘๘	๒๑๕.๖๙๔๔	๖.๖๑๔	๐.๐๐๑๘
WITHIN GROUPS	๑๑๗	๓๘๑๕.๗๖๗๖	๓๒.๖๓๓๔		
TOTAL	๑๑๙	๔๒๔๗.๑๕๖๓			

ตารางที่ ๑๖ ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนหมวดความรู้เรื่องการปฏิบัติตนระหว่างตั้งครรภ์ที่เพิ่มขึ้นของหญิงมีครรภ์ที่มีระดับเศรษฐกิจสูง และหญิงมีครรภ์ที่มีระดับเศรษฐกิจต่ำ

กลุ่ม	ระดับเศรษฐกิจต่ำ (๐ - ๑๙๕๐บาท)	ระดับเศรษฐกิจปานกลาง (๒๐๐๐ - ๔๐๐๐ บาท)	ระดับเศรษฐกิจสูง (๕๐๐๐-๒๐๐๐๐บาท)
ค่าเฉลี่ย	๑๐.๕๓๖๖	๑๓.๕๕๑๗	๑๕.๘๐๘๕
ระดับเศรษฐกิจต่ำ	-	๓.๐๑๕๑*	๕.๒๗๒๘*
ระดับเศรษฐกิจปานกลาง		-	๓.๐๑๔๗
ระดับเศรษฐกิจสูง >			-

จากตารางที่ ๑๕ - ๑๖ แสดงว่า หลังการให้ความรู้โดยใช้สื่อบุคคลบรรยายประกอบภาพพลิก หญิงมีครรภ์ที่มีเศรษฐกิจสูง และหญิงมีครรภ์ที่มีเศรษฐกิจต่ำ มีความรู้เรื่องการปฏิบัติตนระหว่างตั้งครรภ์เพิ่มขึ้นต่างกัน โดยเปรียบเทียบผลต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยหมวดความรู้ที่เพิ่มขึ้นพบว่า หญิงมีครรภ์ที่มีระดับเศรษฐกิจสูงมีความรู้เพิ่มมากกว่าหญิงมีครรภ์ที่มีระดับ

เศรษฐกิจต่ำ และหญิงมีครรภ์ที่มีระดับเศรษฐกิจปานกลาง มีความรู้เพิ่มขึ้นมากกว่าหญิงมีครรภ์ที่มีระดับเศรษฐกิจต่ำ

ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานที่ ๗ การวิจัยพบว่า ระดับเศรษฐกิจมีความสัมพันธ์กับการเพิ่มความรู้เรื่องการปฏิบัติตนระหว่างตั้งครรภ์

สมมติฐานที่ ๘ หญิงมีครรภ์ที่มีระดับเศรษฐกิจสูง จะเปลี่ยนแปลงทัศนคติเรื่องการปฏิบัติตนระหว่างตั้งครรภ์ได้ดีกว่าหญิงมีครรภ์ที่มีระดับเศรษฐกิจต่ำ

ตารางที่ ๑๗ ความแตกต่างของทัศนคติเรื่องการปฏิบัติตนระหว่างตั้งครรภ์ของหญิงมีครรภ์ที่มีระดับเศรษฐกิจสูง และหญิงมีครรภ์ที่มีระดับเศรษฐกิจต่ำ

Source of Variation	d.f.	SUM OF SQUARES	MEAN SQUARES	F-RATIO	PROB.
BETWEEN GROUPS	๒	๒๘.๐๑๒๘	๑๔.๐๐๖๔	๑.๔๗๗	๐.๒๓๒๖
WITHIN GROUPS	๑๑๗	๑๑๐๘.๖๘๑๒	๙.๔๘๔๕		
TOTAL	๑๑๙	๑๑๓๖.๖๙๔๐			

จากตารางที่ ๑๗ แสดงว่า หลังการให้ความรู้เรื่องการปฏิบัติตนระหว่างตั้งครรภ์ โดยใช้สื่อบุคคลบรรยายประกอบภาพพลิก หญิงมีครรภ์ที่มีระดับเศรษฐกิจสูง และหญิงมีครรภ์ที่มีระดับเศรษฐกิจต่ำ มีการเปลี่ยนแปลงทัศนคติเรื่องการปฏิบัติตนระหว่างตั้งครรภ์ไม่แตกต่างกัน

ดังนั้น จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ ๘ เนื่องจากการวิจัยพบว่า ระดับเศรษฐกิจของหญิงมีครรภ์ ไม่มีความสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงทัศนคติเรื่องการปฏิบัติตนระหว่างตั้งครรภ์

สมมติฐานที่ ๕ หนึ่งที่ตั้งครรภ์คนแรก จะมีความรู้เรื่องการปฏิบัติระหว่างตั้งครรภ์เพิ่มขึ้นน้อยกว่าหญิงที่เคยผ่านการตั้งครรภ์มาแล้ว

ตารางที่ ๑๘ ความแตกต่างของความรู้เรื่องการปฏิบัติระหว่างตั้งครรภ์ ของหญิงมีครรภ์แรกและหญิงที่เคยผ่านการตั้งครรภ์มาแล้ว

Source of Variation	d.f.	SUM OF SQUARES	MEAN SQUARES	F-RATIO	PROB.
BETWEEN GROUPS	๑	๓๗.๒๐๓๒	๓๗.๒๐๓๒	๑.๐๔๓	๐.๓๐๘๓
WITHIN GROUPS	๑๑๘	๔๒๐๘.๘๕๓๘	๓๕.๖๗๗๖		
TOTAL	๑๑๙	๔๒๔๖.๐๕๖๓			

จากตารางที่ ๑๘ แสดงว่า หลังการให้ความรู้เรื่องการปฏิบัติระหว่างตั้งครรภ์ โดยวิธีสอนบุคคลบรรยายประกอบภาพพลิก หญิงครรภ์แรกและหญิงครรภ์หลังมีการเพิ่มความรู้เรื่องการปฏิบัติระหว่างตั้งครรภ์ไม่แตกต่างกัน

ดังนั้น จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ ๕ การวิจัยพบว่าจำนวนครั้งของการตั้งครรภ์ไม่มีความสัมพันธ์กับการเพิ่มความรู้เรื่องการปฏิบัติระหว่างตั้งครรภ์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สมมุติฐานที่ ๑๐ หนึ่งที่ตั้งครรภ์บุตรคนแรก จะเปลี่ยนแปลงทัศนคติเรื่องการปฏิบัติตนระหว่างตั้งครรภ์ไคน้อยกว่าหญิงมีครรภ์ ที่ผ่านการตั้งครรภ์มาแล้ว

ตารางที่ ๑๘ ความแตกต่างของทัศนคติเรื่องการปฏิบัติตนระหว่างตั้งครรภ์ ของหญิงที่ตั้งครรภ์บุตรคนแรก และหญิงที่เคยผ่านการตั้งครรภ์มาแล้ว

Source of Variation	d.f.	SUM OF SQUARES	MEAN SQUARES	F-RATIO	PROB.
BETWEEN GROUPS	๑	๐.๕๐๓๖	๐.๕๐๓๖	๐.๐๕๒	๐.๘๑๘๖
WITHIN GROUPS	๑๑๘	๑๑๓๗.๒๐๘๕	๙.๖๓๗๔		
TOTAL	๑๑๙	๑๑๓๗.๗๑๒๑			

จากตารางที่ ๑๘ แสดงว่า หลังการให้ความรู้เรื่องการปฏิบัติตนระหว่างตั้งครรภ์ โดยใช้สื่อบุคคลบรรยายประกอบภาพพลิก หญิงครรภ์แรกและหญิงครรภ์หลัง มีการเปลี่ยนแปลงทัศนคติเรื่องการปฏิบัติตนระหว่างตั้งครรภ์ไม่แตกต่างกัน

ดังนั้น จึงปฏิเสธสมมุติฐานที่ ๑๐ เนื่องจากการวิจัยพบว่า จำนวนครั้งของการตั้งครรภ์ ไม่มีความสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงทัศนคติเรื่องการปฏิบัติตนระหว่างตั้งครรภ์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สมมุติฐานที่ ๑๑ หญิงมีครรภ์ที่มีระดับความวิตกกังวลสูง จะมีความรู้เรื่องการปฏิบัติตนระหว่างตั้งครรภ์เพิ่มขึ้นน้อยกว่าหญิงมีครรภ์ที่มีระดับความวิตกกังวลต่ำ

ตารางที่ ๒๐ ความแตกต่างของความรู้เรื่องการปฏิบัติตนระหว่างตั้งครรภ์ ของหญิงมีครรภ์ที่มีระดับความวิตกกังวลสูง และหญิงมีครรภ์ที่มีระดับความวิตกกังวลต่ำ

Source of Variation	d.f.	SUM OF SQUARES	MEAN SQUARES	F-RATIO	PROB.
BETWEEN GROUPS	๒	๔๘.๓๕๘๘	๒๔.๑๗๙๔	๐.๖๗๔	๐.๕๑๑๗
WITHIN GROUPS	๑๑๗	๔๑๘๘.๗๘๔๗	๓๕.๘๘๗๑		
TOTAL	๑๑๙	๔๒๓๗.๑๔๓๕			

จากตารางที่ ๒๐ แสดงว่าหลังการให้ความรู้เรื่องการปฏิบัติตนระหว่างตั้งครรภ์ โดยใช้สื่อบุคคลบรรยายประกอบภาพพลิก หญิงมีครรภ์ที่มีระดับความวิตกกังวลสูง และหญิงมีครรภ์ที่มีระดับความวิตกกังวลต่ำ มีความรู้เรื่องการปฏิบัติตนระหว่างตั้งครรภ์เพิ่มขึ้นไม่แตกต่างกัน

การวิจัยพบว่า ระดับความวิตกกังวลของหญิงมีครรภ์ ไม่มีความสัมพันธ์กับการเพิ่มความรู้เรื่องการปฏิบัติตนระหว่างตั้งครรภ์ ดังนั้น จึงปฏิเสธสมมุติฐานที่ ๑๑

สมมุติฐานที่ ๑๒ หญิงมีครรภ์ที่มีระดับความวิตกกังวลสูง จะเปลี่ยนแปลงทัศนคติเรื่องการปฏิบัติตนระหว่างตั้งครรภ์ ใบน้อยกว่าหญิงมีครรภ์ที่มีระดับความวิตกกังวลต่ำ

ตารางที่ ๒๑ ความแตกต่างของทัศนคติ เรื่องการปฏิบัติตนระหว่างตั้งครรภ์ ของหญิงมีครรภ์ที่มีระดับความวิตกกังวลสูง และหญิงมีครรภ์ที่มีระดับความวิตกกังวลต่ำ

Source of Variation	d.f.	SUM OF SQUARES	MEAN SQUARES	F-RATIO	PRCB.
BETWEEN GROUPS	๒	๓.๓๔๓๑	๑.๖๗๑๕	๐.๕๐๑	๐.๖๓๐๕
WITHIN GROUPS	๑๑๓	๑๑๒๕.๕๖๕๑	๙.๙๗๘๘		
TOTAL	๑๑๕	๑๑๓๓.๙๐๘๒			

จากตารางที่ ๒๑ แสดงว่า หลังการให้ความรู้ เรื่องการปฏิบัติตนระหว่างตั้งครรภ์ โดยใช้สื่อบุคคลบรรยายประกอบภาพพลิก หญิงมีครรภ์ที่มีระดับความวิตกกังวลสูง และหญิงมีครรภ์ที่มีระดับความวิตกกังวลต่ำ มีการเปลี่ยนแปลงทัศนคติเรื่องการปฏิบัติตนระหว่างตั้งครรภ์ไม่แตกต่างกัน

ดังนั้น จึงปฏิเสธสมมุติฐานที่ ๑๒ เนื่องจากพบว่า ระดับความวิตกกังวลของหญิงมีครรภ์ ไม่มีความสัมพันธ์กับการ เปลี่ยนแปลงทัศนคติเรื่องการปฏิบัติตนระหว่างตั้งครรภ์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย